

→ zůstává krásně zrekonstruovaná stavba ozdobou města.

Z dalších památek byste si ještě neměli nechat ujít Husmannův mlýn, stojí kousek od zámku. Založil ho někdejší majitel Tachova, což ostatně dokládá jeho znak s letopočtem 1645 na renesančním štítu v průčelí jinak barokní budovy.

Mohyly a památníky

Na tak malé město tu najdete poměrně dost památníků. Ale, jak už bylo řečeno, dějiny se tu procházely. Prvním a nejčerstvějším je pomník osvobození americkou armádou 3. května 1945, který najdete v parčíku u hřbitovního koste-

FOTO: ADELA POLÁKOVÁ

Mohyla připomíná 232 obětí pochodů smrti, které procházely Tachovskem.

líka. K tragičtějším chvílím stejné války se pojí další památník. Na severním okraji města se na konci vilové zástavby nalézá pietní místo s mohylou. Sloup s trnovou korunou na návrší připomíná 232 obětí pochodů smrti, které ke konci války procházely územím Tachovska. Nacisté při nich vraždili poslední přeživší z koncentračních táborů, které museli vyklidit před postupujícími spojenci.

Za rozhodně neohybnějším pomníkem se musíte vypravit na druhý břeh Mže. Na kopci zvaném Vysoká tu za místní minisjezdovkou s vlekem stojí zchátralé betonové prostranství, jemuž vévodí tři

betonové sloupy. Jen kalich na jednom z nich napovídá, co socialistický umělec zamýšlel. Má to být bitva u Tachova, při které husité v roce 1427 slavně zvítězili.

Na stejné straně řeky, ale blíže k centru, najdete pomníček nejmenší. Ve stinném háji kousek od silnice se nachází starý židovský hřbitov. Založen byl již v 15. století. Kamenné stély vyčnívají ze zelené trávy a prostá deska u hřbitovní zdi upomíná na židovské oběti holocaustu pocházející z města. Nebýt ohydné ubikace nalepené přímo z jedné strany hájku, bylo by to krásné a mediativní místo. ●

ADELA POLÁKOVÁ

Podél řeky Mže na Tachovsku

Pojďte se zas jednou vydat pěšky: po trase, která sleduje horní tok Mže. Začneme v Tachově. Železniční trať z Chebu do Plzně nám umožňuje trasu ukončit v Pavlovicích (24 km), v Ošelíně (33 km) nebo ve Svojsíně (41 km). Až opustíme bezprostřední okolí Tachova, čeká nás překvapivě pustá krajina (možnost občerstvení je jen v Josefově Huti a v cílovém Svojsíně). Trasa není pro nízké převýšení náročná, kde s výjimkou exponovanějších úseků v údolí Mže, zejména v okolí Ústí vyžaduje orientační pozornost. Mapa může být velmi užitečná.

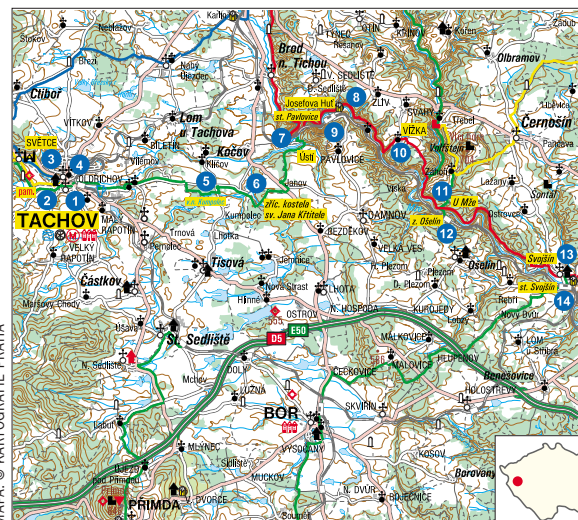
Z Tachova jsme zvolili zelenou, poněvadž nám umožňuje vychutnat zpětné pohledy na toto město, nejlepší od památníku husitské bitvy u Tachova (2) v roce 1427, postaveného v roce 1971. Kousek za ním v lese se ukrývají Světky (3) a ruiny bývalého zámku a jízdnárna,

kteřá se pomalu opravuje. Překvapivě rozměrné stavby leží v pustém, pověstmi opředeném Aglajíně údolí, do kterého vzápětí sestoupíme, a přejdeme Mži, která ho vytvořila, a vrátíme se jím po modré značce do Tachova (5,5). Za městem projdeme příměstským parkem s alejí u minerálního pramene a po silnici dojdeme do Oldřichova a ještě daleko za něj až k místu, odkud uvidíme místní letiště. Tady uhne doprava při okraji lesa a lesem pak dojdeme k rekreační vodní nádrži Kumpolec (12) na Sedlišťském potoce. Vytékajícího potoka se držíme kolem Tilpova mlýna k místní komunikaci, po níž se dáme vlevo, a po chvíli se vrátíme na silnici, kterou jsme před půlhodinou opustili. S ní dojdeme k místu opět na Sedlišťském potoce, kde nás nedaleko silnice překvapí další monumentální zřícenina, kostela sv. Jana (14,5). Kostel zde údajně stával již v 11.

století. Ten dnešní, věnovaný sv. Janu Křtiteli, byl postaven na počátku 18. století, na konci téhož století zrušen a přeměněn na továrnu. Dámo odešli lidé, kterým sloužil kostel a které živila továrna, v pusté krajině zůstala zatím ještě zastřešená stavba se zajímavými malbami, sloužící tak nanejvýš k trampským noclehům. Čeká nás velmi hezká partie do Janova a pak lesní sestup zpět ke Mži do rekreační kolonie Ústí (20) (soutok Mže a Tiché). S červenou značkou se vydáme doprava a sledujeme v hlubokém údolí zakomponovanou železnici do složitých meandrů řeky, kde ticho opravdu přeruší jen hlomoz vlaku. Dojdeme k hostinci v Josefově Huti (23), kde můžeme projít obcí po silnici bez značky k železniční stanici Pavlovice (24) a zde túru ukončit. Údolí však pokračuje dál a nabízí střídání chatových osad s pustými částmi kaňonu, cesta nás na chvíli od řeky vzdálí do osady Vižka (27) s vyhlídkou na Vlčí horu za údolím Kosového potoka, k němuž nás značka dovede až těsně před jeho soutokem se Mží. Pak už se trvale držíme Mže, i když se občas ocitáme vysoko nad ní. Na rozcestí se zelenou (32) máme druhou možnost ukončení našeho putování, když se s ní dáme vpravo na železniční stanici Ošelín (33). Nevytrvalejší pokračují dál při řece, údolí se zvolna rozšiřuje a je stále mělké, až se ocitneme v cílovém Svojsíně (40,5) s opraveným zámkem (dá se tam i přespat) a zelená značka nás vyvede nad obec ke stejnojmenné železniční stanici (41)

JAN STRÁSKÝ

Autor je místopředsdou Klubu českých turistů, bývalý ministr a premiér

MAPA: © KARTOGRAFIE PRAHA

Trasa: 1. Tachov – po zelené 3600: 2. památník bitvy u Tachova (2) – 3. Světky (zámek a zřícenina kostela)(3) – po modré 1407: 4. Tachov (5,5) – po zelené 3600: 5. Kumpolec, údolní nádrž (12) – 6. kostel sv. Jana (zřícenina)(14,5) – 7. U Ústí (rozcestí)(20) – po červené 0201 8. Josefova Huť (23) a) po silnici obcí na železniční stanici: 9. Pavlovice (24) b) 10. Vižka (27) – 11. U Mže, rozcestí (32) ba) po zelené 3678 12. Ošelín, žst. (33) bb) 13. Svojsín (zámek) (40,5) – po zelené 3628: 14. Svojsín, žst. (41)

MAPY: Český les – sever, 1:50 000, edice KČT č. 28
Český les, Chodsko, turistická mapa 1:100 000, edice Kartografie Praha č. 10